

עפ"ת (מרכז) 29818-05-13 - מיכאל אדר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 29818-05-13 - מיכאל אדר נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 29818-05-13

מיכאל אדר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[22.08.2013]

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ

כב' השופטת הדס עובדיה

כב' השופטת בלהה טולקובסקי

המערער ובא כוחו עו"ד אשר ארבל

ב"כ המשיבה עו"ד אליאנא דניאלי

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו, שבאה לאחר שמיעת ראיות התביעה, בתיק גמ"ר 8321-06-11 (בימ"ש לתעבורה פתח תקווה) בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ל- 7 שנות פסילה בפועל ולשנה פסילה על תנאי, למאסר על תנאי של 9 חודשים בתנאים שנקבעו בגזר-הדין וחויב לפצות את משפחת המנוח בסכום של 10,000 ₪. הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וכלפי משך תקופת הפסילה, וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו, כי שגה ביהמ"ש קמא כאשר לא אימץ את המלצת שירות המבחן להטיל על המערער עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות וזאת לאור דרגת הרשלנות הנמוכה שבה נהג, לאור נסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן שהיה בפני ביהמ"ש קמא וצורף להודעת הערעור, ולאור מצבו הרפואי, לאחר שבשנת 2010 עבר ניתוח לב. ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשיו של המערער ומצביעה על חומרת התנהגותו הרשלנית אשר גרמה למותו של המנוח וטוענת כי אין בעובדה שהתאונה לא נגרמה בכביש פתוח כדי להקל עם המערער. עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא, אשר ניתן לאחר שמיעת ראיות התביעה, שבסיומן הודה המערער, מעלה כי הוא החנה מלגזה במקום שאסור לחניה בשטח מופעל, מבלי שהרים את בלם היד עד סופו ומאחר שהמלגזה חנתה בשיפוע היא הידרדרה ומחצה את המנוח בינה לבין משאית. בימ"ש קמא ראה את רשלנותו של המערער כרשלנות שאיננה בדרגה הנמוכה ואף אנו שותפים להערכה זו. אין בעובדה שהתאונה קרתה בשטח מופעל ולא בכביש פתוח כדי להקל עם המערער ואינו מקבלים את טענת ב"כ המערער כאילו מדובר בתאונת עבודה שגרמה למותו של עובד כאשר העונש בגינה צריך להיות נמוך מעונשי המאסר בפועל והפסילה שהוטלו על המערער.

בימ"ש קמא, ואף אנו, איננו מתעלמים כלל ועיקר מהאמור בתסקיר שירות המבחן לפיו המערער חושש מתנודות חדות במצבו הנפשי ועונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברזל עלול להכביד עליו מבחינה זו, גם אם המערער לא נטל אחריות על נהיגתו הרשלנית בפני שירות המבחן.

בימ"ש קמא קבע נכונה את מתחם הענישה במקרה נושא גזר-הדין והטיל את עונש המאסר ברף הנושק לרף התחתון של מתחם זה.

בימ"ש קמא זקף לקולת העונש את הודאת המערער וכן את עברו הקל בעבירות תעבורה וגם מצבו הרפואי לא נעלם מעינו.

בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל, קבע כב' השופט הנדל כי קיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירות של גרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים: האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת בשל עיקרון קדושת החיים ושיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם אינן בעלות משקל כמו בעבירות אחרות, והשלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות (ראה סעיף 6 לפסק הדין). בימ"ש קמא אימץ את הקביעות הנ"ל ולקח בחשבון במידה הראויה את דרגת הרשלנות של המערער, את הצורך להגן על עיקרון קדושת החיים ואת נסיבותיו האישיות של המערער.

לאור כל האמור לעיל, חלה על גזר הדין בפנינו ההלכה לפיה ערכאת ערעור תתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי ערכאה דיונית רק במקרים שבהם ניכרת סטיה של ממש ממדיניות הענישה הראויה בעוד שקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת (ראה לאחרונה סעיף 8 לפסק הדין בע"פ 508/12 חלואני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.7.13). במהלך הדיון בערעור עתר ב"כ המערער להחזיר את הדיון לבימ"ש קמא על מנת שהמערער יעיד ויביא ראיות הגנה. לא מצאנו לנכון לעשות כן שכן המערער היה מיוצג בבית משפט קמא והודה בסיום פרשת ראיות התביעה ומשכך לא קופחה הגנתו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 8.10.13 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****_*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו. ניתן והודע היום ט"ז אלול תשע"ג, 22/08/2013 במעמד הצדדים והמערער.